

Gdańsk, dnia 04 października 2019 r.

Sygn. akt D 58/19

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie :

Przewodniczący : Joanna Gibas - Kobierecka

Członkowie : Bożenna Czepulonis

Bożena Micewicz

Protokolant : Dominika Wesołowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 04 października 2019 r. w Gdańsku, odwołania złożonego przez ██████████ ██████████ ██████████ na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 22 lipca 2019 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, w sprawie radcy prawnego ██████████ ██████████, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. , art. 437 § 1 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U.2018.2115 ze zm.)

postanawia

- 1) utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 22 lipca 2019 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia,
- 2) zryczałtowanymi kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

/-/ Joanna Gibas - Kobierecka

Członkowie:

/-/ Bożenna Czepulonis

/-/ Bożena Micewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

UZASADNIENIE

W dniu 28 stycznia 2019 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych wpłynęło zawiadomienie [REDAKTOWANE] S.A. o możliwości popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] deliktu dyscyplinarnego polegającego na skandalicznym sugerowaniu w wypowiedzi prasowej udzielonej po rozprawie, która odbyła się przed Sądem Okręgowym w [REDAKTOWANE] w dniu 16 stycznia 2019 roku z powództwa [REDAKTOWANE] przeciwko [REDAKTOWANE] o naruszenie dóbr osobistych, opublikowanej na portalu [REDAKTOWANE] pod adresem [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] jakoby istniał związek przyczynowy pomiędzy materiałem dziennikarskim wyemitowanym w [REDAKTOWANE] którego dotyczy wspomniany proces a zbrodnią zabójstwa dokonaną na [REDAKTOWANE] Panu [REDAKTOWANE] tj. o czyn z art. 6, art. 12 ust 1 i ust 3, art. 38 ust 1 i ust 5 oraz art. 39 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu przyjętym załącznikiem do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku

W uzasadnieniu złożonego wniosku [REDAKTOWANE] S.A. podniosła, iż w dniu 16 stycznia 2019 roku po rozprawie przed Sądem Okręgowym w [REDAKTOWANE] radca prawny [REDAKTOWANE] udzielił publicznej wypowiedzi na portalu [REDAKTOWANE] pod adresem [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] o treści „ Myśmy pozwali [REDAKTOWANE] ponieważ dokonała bardzo nieetycznej manipulacji i operując językiem rasistowskim i ksenofobicznym, narażając na szwank dobre imię [REDAKTOWANE] i jego wszystkich mieszkańców, a przy okazji również władz miasta. W naszej ocenie nie było to działanie zgodne z zasadami sztuki dziennikarskiej tylko klasyczna manipulacja rodem z reżimów totalitarnych. W związku z tym, no taka manipulacja nie zasługuje na ochronę prawną, a konsekwencje tego widzimy ”

W ocenie skarżącego taka wypowiedź Pana mecenas [REDAKTOWANE] jest wypowiedzią skandaliczną, wprost sugerującą, iż materiały prasowe publikowane przez [REDAKTOWANE] S.A. mają ewidentny związek z tragicznymi wydarzeniami dotyczącymi zabójstwa [REDAKTOWANE] Pana [REDAKTOWANE]. Zgodnie z art. 38 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, Radca prawny, korzystając przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma, nie może przekraczać granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą.

Zdaniem skarżącego wypowiedź radcy prawnego zacytowana powyżej przekroczyła tę granicę i z uwagi na publiczny charakter wypowiedzi mecenas [REDAKTOWANE] doszło również do naruszenia art. 39 kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2019 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwała radcę prawnego [REDAKTOWANE] do złożenia wyjaśnień na piśmie.

Radca prawny [REDAKTOWANE] pismem z dnia 18 czerwca 2019 roku złożył wyjaśnienia w których opisał stan faktyczny sprawy oraz dokonał oceny swojej wypowiedzi.

Radca prawny stwierdził między innymi, iż w roku 2016 wniósł jako pełnomocnik [REDAKTOWANE] do Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] pozew o ochronę dóbr osobistych

przeciwko [REDAKTED] S.A. z siedzibą w [REDAKTED] w związku z emisją w dniu 31 października 2016 roku na antenie [REDAKTED] [REDAKTED] oraz na stronie internetowej [REDAKTED] i na fanpageach [REDAKTED] [REDAKTED] w mediach społecznościowych materiału audiowizualnego rzekomo komentującego utworzenie w [REDAKTED] Rady [REDAKTED]. Zdaniem radcy prawnego, który ma 20-letni staż pracy związany z branżą medialną oraz [REDAKTED] [REDAKTED] [REDAKTED] materiał nie spełniał norm dziennikarskich, epatował skrajnie brutalnymi odwołaniami do emocji rasistowskich i ksenofobicznych w każdej z warstw (obraz, słowo, muzyka), przypominał filmy propagandowe kręcone w reżimach totalitarnych. Radca prawny zwrócił również uwagę, że w konsekwencji wezwań przedprocesowych [REDAKTED] S. A. przyznała, że Materiał zawierał drobne nieprawidłowości związane z montażem audycji, które zostały niezwłocznie usunięte oraz wyciągnęła konsekwencje dyscyplinarne wobec osoby, jakoby odpowiedzialnej za upublicznienie materiału.

Radca prawny [REDAKTED] [REDAKTED] stwierdził również, iż [REDAKTED] S.A. tych samych argumentów użyło w piśmie do [REDAKTED] [REDAKTED] z dnia 7 lipca 2017 roku.

W dniu 16 stycznia 2019 roku odbyła się pierwsza rozprawa w sprawie sygn. akt [REDAKTED] w Sądzie Okręgowym w [REDAKTED], na której ze względu na śmierć [REDAKTED] [REDAKTED] i niewyznaczenie komisarza, Sąd zawiesił postępowanie do czasu ustanowienia komisarza.

Radca prawny stwierdził również, że po rozprawie, na korytarzu sądowym udzielił dziennikarzowi [REDAKTED] [REDAKTED] krótkiej wypowiedzi rejestrowanej do kamery. Przedmiotem wypowiedzi był komentarz do procesu.

Dziennikarz pytał radcę prawnego o przyczyny, dla których sprawa została wszczęta i prosił radcę prawnego o krótką jej ocenę.

Nadto radca prawny oświadczył, iż w jego ocenie jego wypowiedź dla [REDAKTED] [REDAKTED] mieściła się w granicach prawa i obowiązków radcy prawnego związanych z należyтым reprezentowaniem klientów. Wypowiedź udzielona prasie tuż po rozprawie pozostawała w ścisłym związku z reprezentacją klienta.

Radca prawny [REDAKTED] [REDAKTED] zwrócił również uwagę na treść art. 54 ust 1 Konstytucji RP, który kreuje prawo każdego obywatela do wyrażania poglądów i formułowania ujemnych ocen zachowań innych podmiotów. Stwierdzenia ocenne, jako niepodlegające kryterium „prawda-falsz” nie mogą być zdaniem radcy prawnego przedmiotem sankcji ze strony jakichkolwiek organów władzy.

Radca prawny stwierdził również, iż odbiera skargę [REDAKTED] S.A. jako działania mające na celu zastraszenie go i wywołanie tzw. „efektu mrożącego”. Działania, które może potencjalnie prowadzić do próby zmuszenia pełnomocnika procesowego - radcy prawnego – do zaniechania należytej obrony klienta.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2019 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych po przeprowadzeniu czynności sprawdzających na skutek skargi złożonej przez ██████████ S.A. z siedzibą w ██████████, zawiadomienia o możliwości popełnienia przez radcę prawnego ██████████ deliktu dyscyplinarnego odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie .

W uzasadnieniu Postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ██████████ stwierdziła między innymi, iż stan faktyczny sprawy nie budzi wątpliwości a strony postępowania dokonały odmiennej oceny zaistniałej sytuacji .

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, iż zebrany materiał dowodowy nie pozwala na przypisanie radcy prawnemu działań mających znamiona deliktu dyscyplinarnego .

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego rozważając zarzut naruszenia art. 38 ust 1 i 5 Kodeksu Etyki stwierdziła, że przepis ten daje uprawnienie do korzystania z wolności słowa i pisma , jednakże uprawnienie to ograniczone być powinno przepisami prawa i rzeczywistą potrzebą, a radca prawny w wypowiedzi winien zachować umiar i takt .

Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny ██████████ w żadnym razie nie przekroczył przysługującego mu uprawnienia do korzystania z wolności słowa i wypowiedzi. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazała, iż wypowiedź radcy prawnego mieściła się w działaniach niezbędnych i koniecznych do reprezentowania swojego klienta. Przytoczona wypowiedź była bowiem rzeczowa i konkretna -zawierała ona wyłącznie informacje o powodach wytoczenia powództwa. Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wypowiedzi radcy prawnego „a konsekwencje tego widzimy” nie można w żaden sposób uznać za przekroczenie rzeczowej potrzeby , czy objaw braku taktu .

Również zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny nie uchybił w żaden sposób art. 39 Kodeksu Etyki tj. godności zawodu , a także zachował umiar oraz zawodowy dystans .

Od powyższego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego odwołanie wniosła ██████████ S.A zarzucając naruszenie szeregu przepisów prawa materialnego i procesowego .

Między innymi wskazała na naruszenie art. 7 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych poprzez jego niezastosowanie i dokonanie dowolnej a nie swobodnej , sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającego na :

1. Bezpodstawnym uznaniu w całości wyłącznie za wiarygodne , wystarczające i dające podstawy do odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wyjaśnienie radcy prawnego ██████████ , który nie był w stanie jednoznacznie i wyczerpująco wskazać co miał na myśli podczas udzielania wypowiedzi prasowej na temat toczącego się postępowania, zasłaniając się rzekomo daleko idącą ingerencją w autonomię jego osoby i wolność osobistą , podczas gdy wykonując obowiązki zawodowe radca prawny traktowany jest jako funkcjonariusz publiczny i stosownie przez niego niedopowiedzeń sugerujących, iż skutkiem materiałów prasowych wyemitowanych przez ██████████ S.A. jest

śmierć [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] uznać należy za niedopuszczalne i przekraczające granice wolności słowa i wypowiedzi, a które to uchybienie zdaniem wnoszącego odwołanie skutkowało wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie .

2. Bezpodstawnym uznaniu, iż stanowisko Zawiadamiającego wskazane w treści zawiadomienia o możliwości popełnienia deliktu dyscyplinarnego jest subiektywną oceną Zawiadamiającego nie zasługującą na uwzględnienie , podczas gdy uwzględniona została w całości wyłącznie subiektywna , momentami nielogiczna ocena i interpretacja stanu faktycznego wskazana przez radcę prawnego , a które to uchybienie skutkowało wydaniem nieprawidłowego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie .
3. Bezpodstawnym uznaniu iż zawiadamiający nie wykazał naruszenia prawa przez radcę prawnego ,podczas ,gdy już sama treść zawiadomienia jednoznacznie wskazuje na podstawy złożenia skargi na zachowanie radcy prawnego oraz naruszenia jakich zdaniem Zawiadamiającego dopuścił się radca prawny w wypowiedzi z dnia 16 stycznia 2019 roku , w której poprzez celowe zastosowanie niedopowiedzenia zasugerował ,że materiały emitowane przez [REDAKTOWANE] S.A. miały ewidentny związek z tragicznymi wydarzeniami dotyczącymi zabójstwa [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] , jak również nie bez znaczenia jest czasookres w którym wypowiedź radcy prawnego została opublikowana , a więc okres kilku dni poprzedzających żałobę narodową i okres żałoby mieszkańców [REDAKTOWANE] po tym tragicznym wydarzeniu.
4. Bezpodstawnym uznaniu , iż sporna wypowiedź mieściła się w działaniach niezbędnych i koniecznych do reprezentacji klienta podczas gdy radca prawny mógł w inny sposób , bez sugerowania ,że materiały emitowane przez [REDAKTOWANE] S.A. miały ewidentny związek z tragicznymi wydarzeniami dotyczącymi zabójstwa [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] , wypowiedzieć się na temat podstaw prawnych i faktycznych toczącego się procesu , a która to sugestia niewątpliwie wykraczała poza niezbędne i konieczne działania w interesie klienta oraz ponad uzasadniona i rzeczowa potrzebę
5. Bezpodstawnym uznaniu, iż nie można karać radcy prawnego za zachowanie niewerbalne oraz za coś czego radca prawny nie powiedział , podczas ,gdy doktryna prawa karnego materialnego oraz orzecznictwo sądowe dopuszcza możliwość znieśławienia poprzez nieuzasadnione sugestie .

oraz naruszenie przepisów prawa materialnego tj:

art. 64 ust 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 , art. 12 ust 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez ich niezastosowanie i uznanie, iż wypowiedź radcy prawnego nie stanowi deliktu dyscyplinarnego , podczas gdy zdaniem odwołującego się radca prawny w swojej wypowiedzi przekroczył granice dozwolonej krytyki przez co zachował się nieprofesjonalnie i uchybił godności wykonywania zawodu zaufania publicznego .

art. 64 ust 1 ustawy o radcach prawny w związku z art. 39 Kodeksu Etyki radcy Prawnego poprzez jego niezastosowanie i uznanie iż wypowiedź radcy prawnego nie narusza powszechnie obowiązujących przepisów prawa oraz mieściła się w działaniach niezbędnych i koniecznych do reprezentowania klienta podczas gdy sporna wypowiedź prasowa jednoznacznie sugeruje , iż materiały prasowe publikowane przez [REDAKTOWANE] S.A. miały związek ze

śmiercią ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████, a zatem w wypowiedzi tej radca prawny nie zachował umiaru, taktu i zawodowego dystansu wobec prowadzonej sprawy, natomiast podane informacje nie ograniczały się do niezbędnej i rzeczowej potrzeby i przekroczyły ją, a zatem zachowanie rady prawnej wypełnia znamiona deliktu dyscyplinarnego, art. 64 ust 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 38 ust 1 i 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez ich niezastosowanie i uznanie, iż wypowiedź radcy prawnego nie przekroczyła wolności słowa, a radca prawny zachował w swojej wypowiedzi takt i umiar, podczas, gdy wypowiedź prasowa jednoznacznie sugeruje, iż materiały prasowe publikowane przez ██████████ S.A. miały związek ze śmiercią ██████████ ██████████ a zatem zdaniem odwołującego się w wypowiedzi tej radca prawny przekroczył wolność słowa oraz takt i umiar a zatem zachowanie radcy prawnego wypełnia znamiona deliktu dyscyplinarnego.

Nadto ██████████ S.A. reprezentowana przez Zarząd zarzuciła naruszenia art. 70⁴ ust 4 ustawy o radcach prawnych poprzez jego niezastosowanie i błędne wskazanie, iż termin do wniesienia odwołania wynosi 7 dni, a nie jak winno być 14 dni.

Odwołujący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP w Gdańsku do dalszego prowadzenia.

Po rozpoznaniu niniejszego odwołania na posiedzeniu w dniu 4 października 2019 roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku orzeczeniem z dnia 4 października 2019 roku utrzymał w mocy Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 22 lipca 2019 roku o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku nie znalazł podstaw do jego uchylenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:

Radca prawny ██████████ ██████████ działając jako pełnomocnik ██████████ ██████████ ██████████ w 2016 wniósł do Sądu Okręgowego w ██████████ pozew o ochronę dóbr osobistych przeciwko ██████████ S.A. z siedzibą w ██████████ w związku z emisją w dniu 31 października 2016 roku na antenie ██████████ oraz na stronie internetowej ██████████ i na fanpage ach ██████████ w mediach społecznościowych materiału audiowizualnego rzekomo komentującego utworzenie w ██████████ Rady ██████████. Zdaniem jego klienta - ██████████ ██████████ materiał nie spełniał norm dziennikarskich epatował skrajnie brutalnymi odwołaniami do emocji rasistowskich i ksenofobicznych w każdej z warstw (obraz, słowo, muzyka) przypominał filmy propagandowe kręcone w reżimach totalitarnych.

W dniu 16 stycznia 2019 roku odbyła się pierwsza rozprawa w przedmiotowej sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] w Sądzie Okręgowym w [REDAKTOWANE], na której ze względu na śmierć [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] i niewyznaczenie Komisarza Sąd zawiesił postępowanie do czasu ustanowienia Komisarza .

Radca prawny [REDAKTOWANE] po rozprawie , na korytarzu sądowym udzielił dziennikarzowi [REDAKTOWANE] krótkiej wypowiedzi rejestrowanej do kamery. Przedmiotem wypowiedzi był komentarz do procesu. Dziennikarz pytał radcę prawnego o przyczyny , dla których sprawa została wszczęta i prosił radcę prawnego o krótką jej ocenę .Radca prawny udzielił wypowiedzi o następującej treści „„ **Myśmy pozwali [REDAKTOWANE] ponieważ dokonała bardzo nieetycznej manipulacji i operując językiem rasistowskim i ksenofobicznym , narażając na szwank dobre imię [REDAKTOWANE] i jego wszystkich mieszkańców , a przy okazji również władz miasta . W naszej ocenie nie było to działanie zgodne z zasadami sztuki dziennikarskiej tylko klasyczna manipulacja rodem z reżimów totalitarnych. W związku z tym , no taka manipulacja nie zasługuje na ochronę prawną, a konsekwencje tego widzimy ”**

[REDAKTOWANE] S.A. uznała, iż jej zdaniem taka wypowiedź Pana mecenasa [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] jest wypowiedzią skandaliczną ,wprost sugerującą ,iż materiały prasowe publikowane przez [REDAKTOWANE] S.A. mają ewidentny związek z tragicznymi wydarzeniami dotyczącymi zabójstwa [REDAKTOWANE] Pana [REDAKTOWANE]

Zdaniem [REDAKTOWANE] S.A. radca prawny swoją wypowiedzią naruszył art. 38 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 39 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku zważył co następuje :

Art. 7 k.p.k. mający odpowiednie zastosowania do postępowania dyscyplinarnego prowadzonego w stosunku do radcy prawnego stanowi ,iż organy postępowania kształtują swe przekonania na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów , oceniając swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego .

Zasada swobodnej oceny dowodów nakazuje w pierwszej kolejności uwzględnić wszystkie przeprowadzone dowody i przy ich ocenie kierować się zasadami logicznego myślenia oraz dodatkowo podkreśla konieczność przestrzegania wiedzy i doświadczenia życiowego .

Uregulowanie zasady swobodnej oceny dowodów oznacza, iż nie wolno a priori wartościować dowodów i przyjmować z góry określonej ich wartości . Wskazane w tym przepisie kryteria - logika, wiedza , doświadczenie -stanowią zobiektywizowane kryteria oceny przestrzegania zasad swobodnej oceny dowodów.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadził wszelkie dostępne w niniejszej sprawie dowody , w tym w szczególności z nagrania wypowiedzi radcy prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz złożonych przez niego wyjaśnień .

Trudno zatem przyznać rację odwołującemu się , iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego oparła się jedynie na wyjaśnieniach złożonych przez radcę prawnego .

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dokonała na podstawie odsłuchanego nagrania wypowiedzi radcy prawnego własnej jej oceny zgodnie z wiedzą, logiką i doświadczeniem życiowym.

W szczególności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie może podzielić poglądu odwołującego się, iż wypowiedź radcy prawnego odnosiła się do tragicznej śmierci Pana ██████████ ██████████ ██████████, albowiem w jej treści nigdzie nie pada imię, nazwisko bądź choćby funkcja zamordowanego ██████████.

Zatem wbrew twierdzeniom Odwołującego się Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie dokonał dowolnej oceny materiału dowodowego a zgodnej z zasadami określonymi zarówno w ustawie o radcach prawnych jak i kodeksie postępowania karnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zasadnie uznała, iż radca prawny ██████████ swoją wypowiedzią nie wypełnił żadnej ze wskazywanych przez ██████████ S.A. przesłanek odpowiedzialności dyscyplinarnej Radcy Prawnego określonych w przepisach ustawy o radcach prawnych oraz w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

Odwołujący zarzuciła naruszenie art. 6, 12 ust 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, art. 38 ust 1 i 5 oraz art. 39 KERP.

Art. 38 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowi, że radca prawny przy wykonywaniu czynności zawodowych korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa oraz rzeczową potrzebą. a w ust 5 stanowi iż radca prawny powinien w swoich wystąpieniach zachować umiar i takt.

Zamierzeniem uchwałodawcy było wyznaczenie ram etycznych dla wypowiedzi radcy prawnego. Reguły te odnoszą się tylko i wyłącznie do zachowań radcy prawnego pozostających w związku z wykonywaniem przez niego zawodu.

Przepis ten formułuje obowiązek radcy prawnego nieprzekraczania przy wykonywaniu zawodu granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą.

Przyznana radcy prawnemu wolność słowa i pisma nie wynika jak przywołał radca prawny ██████████ z art. 54 ust 1 Konstytucji, ale jest pochodną specyfiki zawodu zaufania publicznego. Radca prawny niesie, bowiem pomoc prawną innym podmiotom, a jego wolność wypowiedzi wynika z prawa osób, które reprezentuje do rzetelnego i sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy przez sąd -art. 45 ust 1 Konstytucji.

Z problematyką wolności słowa i pisma wiążą się również wymogi etyczne dotyczące wypowiedzi publicznych radcy prawnego, w tym również w mediach.

W Kodeksie Etyki Radcy Prawnego powyższe zagadnienie zostało uregulowane w art. 39 określającym wymogi, którym takie wypowiedzi powinny sprostać. Radca prawny wypowiadający się publicznie o sprawie prowadzonej przez niego lub innego radcę prawnego nie może uchybiać godności zawodu. Powinien zachować umiar, takt oraz zawodowy dystans wobec sprawy, a informacje o swojej działalności zawodowej ograniczyć do niezbędnej i rzeczowej potrzeby.

Kodeks Etyki z 2014 r. nie zakazuje więc wypowiedzi ani też nie ogranicza poruszanych tematów. Postanowienie wskazuje na potrzebę dbałości o godność zawodu, a więc na konieczność dochowania umiaru, taktu i profesjonalizmu przejawiającego się w zawodowym dystansie do omawianej sprawy. Wymagane jest również, co istotne, niewykorzystywanie wypowiedzi do promowania swojej działalności.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po przeanalizowaniu wypowiedzi radcy prawnego udzielonej [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] w dniu 16 stycznia 2019 roku po rozprawie w sprawie Sygn. akt [REDAKTOWANE] nie znalazł przesłanek dla uznania, iż radca prawny [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] swoją wypowiedzią w jakimkolwiek zakresie wypełnił przesłanki odpowiedzialności dyscyplinarnej opisanej w powoływanych przepisach ustawy o radcach prawnych czy też kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

Tym samym OSD nie znalazł podstaw dla uwzględnienia odwołania [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] S.A.

Za niesłuszny należy również uznać zarzut nieprawidłowego poinformowania o terminie przysługującym na wniesienie odwołania, albowiem zgodnie z 306 § 1 w związku z art. 460 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych termin do wniesienia odwołania od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia wynosi 7 dni .

Przewodniczący:

/-/ Joanna Gibas - Kobierecka

Członkowie:

/-/ Bożenna Czepulonis

/-/ Bożena Micewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Pouczenie :

Zgodnie z art. 426 § 1 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego .